

Хубавица.

Ей нѣтъ сопернистъ, нѣтъ подругъ.
Пушкинъ.

За тасъ тайна хубавица

Рѣкохъ да попѣжъ,

Нимфа ли е ил' дѣвица,

Да рѣшѣ не смѣжъ.

Тя е красна, тя заслужи

Свѣта да я знае,

Отъ вси моми, отъ вси ружи,

По прѣлестна тя е.

Кой я срѣщне шѣпне тамо;

Хубава си момне;

Кой я види веднажъ само

Винаги я помни.

Нейний погледъ пуца пламень

И гори сърдцето,

Скромността ѣ грѣй като камень

Безцѣнъ на лицето.

Вситѣ сърдца тя вълнува

И добри и груби,

Никой ней се не люблюва:

Трѣбва да я люби.

Бато роза е засмяна

Прѣзъ майска вѣчера.

Има снага кат' Диана,

Гърди, катъ Венера.

Вий напраздно ще се майче

Руссенски дѣвици,

За кого сѣ да узнайте

Моитѣ пѣсници.